

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

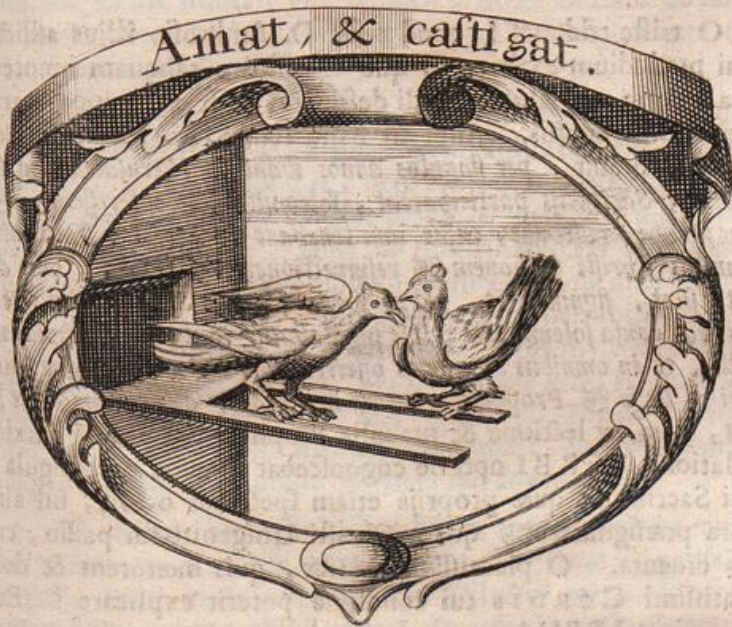
Consideratio XX. Expenditur Dolor & Amor afflictissimæ Matris Dei, dum Filium suum duodennem perdidit. Emblema. Columba consortem rostro mordens cum inscripto: Amat, & castigat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO XX.

Expenditur Dolor & amor afflictissimæ Matris DEI
dum Filium suum duodennem perdidit.

Ecce Pater tuus & ego dolentes quærebamus te.
Luc. 2. 48.

Ifferat quondam DEUS, ut viri omnes ter in anno,
hoc est in Festo Paschatis, Pentecostes, & Taberna-
culorum in Templo Solymæo sese præsentarent, &
ibidem supremum Numen specialibus donis ac obla-
tionibus honorarent: Ter in anno apparebit omne masculinum tuum co- *Exod. 23. 17.*
ram Domino. Ad hoc Divinum observandum præceptum S. Jose-
phus,
Mater Dolorosa. X

phus, qui haftenus Nazarethi morabatur, cum Pueru JESU nunc duodenni & SS. Coniuge sua MARIA Hierosolymam ad Festum Paschale ascendit, ubi expletis septem solemnitate diebus, & peractis de more pietatis officijs, cum amicis, notisque convivibus Nazarethum in patriam solum viam relegere cepit; verum tristi & luctuoso cum eventu, dum Puer JESUS inscijs parentibus solus Hierosolymæ remansit, quem pijsissimi Parentes in via inter cognatos, & notos summo animi cum dolore per triduum frustra quaerabant.

O triste triduum! quod teste D. Ambrosio illius afflictissimi tridui præludium exitit, in quo Christus, tanquam innocens víctima à Patre pro salute mundi destinata, post 21. annos in ara crucis erat immolandus. Audi in hanc rem S. Eucherium: *Religiosi Parentes, inquit, per singulos annos ibant in Hierusalem, ut Legem audirent, Sacrificijs participarent, solemnitatibus interessent, & ejus adhuc umbra serviebant, cujus jam tenebant veritatem: Tota enim illa solemnitas Christi passionem & resurrectionem & cetera, quæ de ipso scripta sunt, significabat. Erat igitur JESUS in solemnitate, qui totus erat causa solemnitatis; ipse jugulabatur in agnis, immolabatur in vitulis, & in omnibus Sacrificijs offerrebat. Mater quoque ejus multa ibi in Lege & Prophetis cantari audiebat, quæ de ipso dici intelligebat, dum ex lectione & oraculis Prophetarum & vel maxime ex revelatione VERBI optime cognoscebat, quod per singula ejusmodi Sacrificia, quæ proprijs etiam spectabat oculis, nil aliud in umbra præsignaretur, quam Christi Unigeniti sui passio, crux & mors cruenta. O pietissima Mater, quis mœrorem & dolorem Sacratissimi CORDIS tui condigne poterit explicare? Et tu o amantissime JESU! quomodo in tantum poteras affligere Sacratissimum COR innocentissimo Matris succo, ut tota ejus vita recumpari ratione fieret perpetua crux & martyrium?*

2. Pro responsione & solutione hujus quæstionis præfixum oportet inspicere Emblema, in quo duæ columbæ, rostro sese invicem ferientes representantur. Solet autem columba mascula, prout bene in rem nostram advertit Guerricus Abbas, sociam suam, quam fido prosequitur amore, in peculiare amoris pignus sæpius rostro suo ferire, unde Lemma Aresii ex illo Proverbiorum c. 3.

S. Eucher.
hom. in Luc.
2.

v. 12. mutuatum: *Quam diligit, percutit; vel si magis arridet illud*
Apocalypseos c. 3. v. 13.

Amat & castigat.

Ita est: Amat DEUS & castigat, ô pientissima Virgo, verè
Mater amoris & doloris, tu illa socia es columba: *Amica mea, CO-* Cant. 5. 2.
lumba mea, immaculata mea, quam DEI Filius in signum summi
& purissimi amoris, quo semper hanc Sacratissimam Matrem suam
complexus est, innumeris propemodum afflictionibus & immensa
amaritudine in hac mortali vita replevit, ut in veritate de hoc Sa-
cratissimo CORDE MARIÆ illud dici possit Ecclesiasticis: *Cuncti Ecclef. 2. 23.*
dies ejus doloribus & ærumnis pleni sunt.

De turture referunt, quòd, si consortem perdit, assiduò ge-
mere, & moerere solet, in quem finem solitaria non amplius in
ramo viridi, ut priùs solebat, sed semper in arido refidet, hinc
Virgilius: *Nec gemere aëriã cessabit turtur ab ulmo.* Talis turtur &
dolentissima Virgo exitit, unde in Epithalamio: *Vox turturis au-* Cant. 2. 12.
dita est in terra nostra, cujus afflictissimum COR ob dilectum suum,
nunc per triduum amissum, diu noctuque inenarrabilibus gemiti-
bus in cœlum suspiravit. O quoties vox hujus mysticæ turturis in
hoc luctuoso triduo audita est: *Fili mi, quare nobis sic fecisti? Ecce* Luc. 2. 48.
Pater & ego dolentes querebamus te; quò abiisti Dilecte Cordis mei?
Quò declinasti? Ostende mihi iterum faciem tuam: Sonet vox tua in au- Cant. 2. 14.
ribus meis, vox enim tua dulcis & facies tua decora.

3. Si videbat hæc afflictissima Mater tunc in itinere quaqua-
versum discurrens, rubum quendam aut dumetum, pensabat in
corde suo: Fortè in hoc spineto erit Dilectus meus absconditus,
quia Moyses non inter oblectamenta & rosarum, florùmque deli-
cias sed in spinoso rubo DEUM invenit: *Apparuit ei de medio* Exod. 3. 2.
rubi.

Si per florentes Palestinæ vineas transibat pretiosa Virgo, co-
gitabat mœstissimum COR ejus: Fortè hîc in vineis morabitur Di-
lectus meus, quia *Botrus Cypri est mihi in vineis Engaddi.* Cant. 1. 13.

Si dulcissimum Filium suum per vicos & urbis quærebat plateas,
ostiatim amicorum & notorum pulsans fores, in mentem illi inci-
debat: Fortasse Dilectus meus inter privatos latebit parietes, quia

Cant. 2. 9. DEUS absconditus est: *En ipse stat post parietem nostrum, respiciens per fenestras, prospiciens per cancellos.*

Cant. 5. 8. Si filias Jerusalem, cognatas & amicas offendit, ad illas se lacrymoso vultu convertens, rogavit: *Quò declinavit Dilectus meus? Adjuro vos filia Jerusalem, si inveneritis Dilectum meum, ut nuntietis ei, quia amore langueo; cui Sacratissimæ Virgini responderunt Filia Sionidæ: O pulcherrima mulierum, qualis est Dilectus tuus? Quibus subjungebat mœstissima Mater: Dilectus meus candidus & rubicundus; electus ex millibus, & speciosus præ filiis hominum. O pierrissime JESU! ô Fili Benoni! obsecro, tam diu purissimum COR SS. Parentis tuæ poteras affligere?*

Tob. 10. 7. 4. Sic Anna quondam ineffabili cordis cum dolore dilectum & unicum filium suum Tobiam, in peregrinas ac remotas regiones abeuntem, quotidie inquirebat; proinde ad montana excurrens de longè speculabatur, quando tandem adventurus esset tot desiderijs exoptatus filius: *illa autem nullo modo consolari poterat, sed quotidie exiliens circumspiciebat, & circumibat vias omnes, per quas spes remeandi videretur, ut procul videret eum, si fieri posset, venientem.*

Cant. 3. 2. Ita Sponsa Veteris Testamenti, cum Dilectum cordis sui amiffisset, omnis moræ impatiens non destitit eum ubique locorum inquirere, unde ad forum contendit, existimans, quòd forè dilectus animæ Sponsus in conventu hominum foret inveniendus. Civitatem exinde petijt, omnesque ejus plateas peragravit, sed nec invento illo ad vicos & pagos pertransiit: *Surgam, inquiebat, & circumibo civitatem, per vicos & plateas, queram, quem diligit anima mea: Quæsi vi illum, & non inveni.*

Luc. 15. 4. Quis ignorat, qua animi cum sollicitudine bonus ille Pastor oviculam suam perditam quæsierit, quem ab investigando nec horridum desertum, nec viarum longitudo, nec spinarum austeritas, nec fames aut sitis, nec alia sexcenta incommoda poterant abstergere: *Vadit ad illam, quæ perierat, donec inveniat eam.*

Luc. 15. 8. Pari curâ & studio prorsus indefesso Mulier illa Evangelica drachmam suam amissam inquisivit, dum Lucernam accendit, cunctos lustrans domûs angulos, ubi spes affulgebat, hanc suam pretiosam reperiundi drachmam: *Quærit diligenter, donec inveniat.* De

De Ruben refert Scriptura, quòd, cùm ad cisternam veterem, in qua Joseph detinebatur, denuò reversus fuisset, nec ibidem hunc fratrem suum reperisset, præ doloris vehementia ipse sibi vestimenta sua consciderit, lacrymosa voce in cœlum inclamans: *Puer non comparet, & ego quò ibo?* Gen. 37. 36.

5. Nunc considera anima Christiana, quantus debuit fuisse dolor & amor afflictissimi **CORDIS MARIÆ**, dum in peregrinatione Hierosolymitana inter tot hominum millena suavissimum Filium suum, amorem ac solamen suum unicum perdidit! O quoties in hoc luctuoso triduo per montes & valles, per aspera & plana, per sylvas & agros ambulans hoc lugubre in cœlum ingeminavit: *Puer non comparet, & ego quò ibo?* Sciverat nimirum beatissima Virgo, illum esse **DEUM**, Thesaurum totius mundi, & Bonum ineffabile, ac omnia benè ordinare in suum finem, proinde existimabat, se fortasse in aliquo peccasse, quod tanto Filio displiceret, & ob quam causam ad Patrem cœlestem usque ad aliud redemptionis tempus ascendisset. O mœror! ô luctus innocentissimi **CORPIS MARIÆ**! quis explicet mortalium, quo cum doloris sensu hæc dolentissima Mater hoc triduum traduxerit, & quam ingentem lacrymarum vim ob tam immensam jacturam profuderit? O bone **DEUS**! ubi sunt nostræ lacrymæ, ubi cordis mœror, ubi vera ac sincera contritio? Ah quoties te ô summum Bonum! ô infinitum Bonum! ô immensum Bonum! per peccata nostra perdidimus, & ridemus miseri, & plaudimus, neque emendamus?

6. Sed dic, obsecro, amantissime **JESU**! quid peccavit in te innocentissima Mater tua, quòd tota vita illius ferè assiduus mœror & dolor, crux & martyrium fuerit? Unde meritò cum Job dicere poterat: *Et hæc mihi sit consolatio, ut affligens me dolore non parcat;* Si illam amas ô mi Salvator, super omnia creata simul, quare ergo eam tam durè castigas? Et hoccine amare est ô mi **JESU**! *castigare & amare?* Job. 6. 10.

Siste judicium tuum anime mi, & tuam paulisper differ sententiam. Dic, quæso, an non **DEUS** Pater super omnia Filium suum Unigenitum dilexit? Audi illum de cœlo intonantem: *Hic est* Joan. 3. 17. *Filius meus dilectus;* sed quomodo & qua ratione dilectus? Audi **Apostolum**:

Rom. 8. 32. stolum: Quid ergo dicemus ad hac? qui etiam proprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum. Ergo hoc diligere est: *Hebr. 12. 6.* Flagellat, & diligit? O amor mirandus, & charitas inaudita! ut ferrum redimeret, DEUS Filium suum tradidit, & tamen amavit? O portentum amoris!

Proinde nullatenus mirandum est, quòd DEI Filius neque Sacratissimæ Matri suæ pepercit, sed in hac vita mortali Sacratissimum COR & animam ejus perpetuis afflixerit doloribus: *Tob. 12. 13.* Quia acceptus eras DEO, dicebat quondam ad Tobiam Angelus, necesse fuit, ut tentatio probaret te; & ipsa Veritas: Ego, quos amo, arguo, & castigo, nam in DEI amore non vivitur sine dolore, imò & ipse amor mensura doloris est: Voluit itaque benignus Dominus hîc singulare nobis in Sacratissima Matre subministrare exemplum, quomodo pariter DEUM dolentes debeamus quærere, qui in delicijs minimè invenitur. *Gen. 44. 2.* Et nunquid Joseph Ægyptiorum Pro-Rex Benjaminum super omnes fratres suos dilexit? Qui tamen illi neutiquam pepercit, sed sacco illius, ac si omnium fur & latro pessimus fuisset, scyphum suum argenteum imponi iussit, & durius illum cæteris omnibus tractavit.

En typum perelegantem, quomodo Sapiencia æterna ludere soleat cum Electis suis, quas in hac vita mortali durius, quàm reprobos pati, contemni, atque vexari sinit, ut illos tandem ad gloriam majori cum merito exaltet, atque æternum coronet; sic Christus Dominus præ cæteris omnibus dilectis suis primò Sacratissimæ & amantissimæ Matri suæ passionis suæ calicem longè amarissimum degustandum præbuit, ut non tantùm Martyrum coronas omni jure mereretur, sed & tandem, tanquam Regina Martyrum in cœlesti regno super omnes creaturas exaltaretur.

7. Figuram pulcherrimam de hac veritate Sacræ subministrans *Esth. 2. 17.* *Esther* Reginam suam super omnia dilexit: Et adamavit eam Rex plùs, quàm omnes mulieres, habuitque gratiam & misericordiam coram eo super omnes mulieres, & posuit diadema regni in capite ejus? Et tamen contra eam virgam suam extendit, & super collum ejus impo-
fuit:

fuit: *Extendit contra eam virgam auream, quam tenebat manu, ipsaque accedens osculata est summitatem virgæ ejus.* Esth. 15. 25.

Per Assuerum Christum **JESUM**, Regem Regum, & Dominum Dominantium subaudi, qui in hac vita mortali contra innocentissimam ac dilectissimam Matrem suam, quam unicè, ut pupillam oculi adamaverat, pariter virgam regni, hoc est, prout observat Seraphicus Doctor, virgam crucis liberaliter extendit: *Et posuit super collum ejus, imò & in CORDE ipsius non duntaxat virgam crucis, sed & passiones & afflictiones omnes, quas ipse pro salute generis humani perpeffus est, in quem finem eam interesse voluit quibuslibet luctuosissimis spectaculis & ipsi morti crucis, ut sic, prout optimè infert devotissimus Landspurgius, Christi passionis, redemptionis quoque nostræ fieret particeps & cooperatrix, quomodo Incarnationis fuerat Divina.* Landspurg. hom. 42.

8. Proinde non mirare amplius anima Christiana, si te Deus in hac vita caduca diversimodè arguit, atque in multis exercitat adversitatibus: *Quem enim diligit Dominus, corripit, & quasi pater in filio complacet sibi; sic enim definitum est, neque tibi DEUS & Homo Christus ad cælum viam aliam pinger, quàm illam, quam sibi & dulcissimæ Matri suæ dolorosæ præparavit: Leva ejus, dicebat quondam Sponsa, sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me.* Prov. 9. 22; Cant. 2. 6.
 Per lævam seu sinistram, Cornelio à Lapide attestante, adversa hujus mundi, & per dexteram prospera ac felicia indicantur; prius Christus sub capite Sacratissimæ Genitricis suæ lævam supposuit, sed tandem in fine Sacratissimum COR ejus immenso gaudiorum pelago replevit: *Instum, ait Sapiens, deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum DEI, per quas vias rectas Jonathas Chaldæus in sua Paraphrasi hujus mundi adversitates intelligit: Filium, ait, deduxit Dominus per vias asperas, &c.* Sap. 10. 26.
 Hæc enim via aspera crucis, via regia, via sancta, via rectissima est, per quam omnes Electi & Dilecti DEI ad coelestem patriam pervenerunt: *Quoniam per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum cælorum.* Act. 14. 22.
 Vis & tu ô mi Lector?

Redeo pro coronide ad afflictissimam Deiparentem **MARIAM**:
 Ô mitissima Domina siste nunc lacrymas, & pone luctum tuum
 Filia

Filia Sion ! inventus est, quem tot votis hactenus per triduum desideravit anima tua ; en in templo in medio Doctorum sedet, cujus sapientiam mirantur omnes, suspiciunt universi ; ô quis diceret, quàm ineffabili gaudio Sacratissimum COR tantæ Virginis ac Matris tunc temporis afficiebatur ? Tunc demum revixit spiritus ejus, velut quondam Patriarchæ Jacob, cùm Joseph filium suum, quem tot annis perditum credidit, rursus sanum & incolumen invenit : *Jam latus moriar, quia vidi faciem tuam.* O beatissima Virgo ! ô Mater doloris & amoris ! lætamur & nos indignissimi clientes tui in unum, atque ob tantum repertum thesaurum tibi omnes ex tota cordis latitudine congratulamur, humiliter te deprecantes, quatenus nobis miseris ac pauperibus hanc à DEO gratiam exorare digneris, ut post hunc mortalis vitæ cursum JESUM Filium tuum invenire, & unâ tecum in cœlesti gloria æternum gaudere possimus.

CON